

РЕШЕНИЕ

№ 37706

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора
Александър Павлов, като разгледа дело номер **6513** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния
кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на А. Е. А., чрез адв. И. Н., срещу Решение № 1838 от
21.05.2025 г. по НАХД № 601/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение,
147 състав, с което Наказателно постановление № 23-4332-014900 от 28.07.2023 г, издадено от
Началник група в СДВР, Отдел „Пътна полиция СДВР“ е потвърдено в частта, с която на
жалбоподателя на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200
/двеста/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са излагат доводи, че решението е неправилно по смисъла на чл. 348, ал. 1,
т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че в съдебното производство не е установено как е извършено
нарушението, описано в наказателното постановление – не е посочено каква е следвало да е
съобразената скорост и защо същата не е спазена. Моли решението да бъде отменено в
оспорената част.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът редовно призован, не се явява и не изпраща представител за участие в
производството. Представя писмено становище, в което развива аргументи за неоснователност на
жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за
прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 23.06.2023 г. около 18:20 часа, в [населено място] Е. А., управлявал лек автомобил „Хюндай К.“ с рег.номер С. по [улица]от [улица]с посока на движение [улица]. По това време, на [улица]в същата пътна лента срещу Н. „Б.“ били спрели лек автомобил „О. А.“ с рег.номер РІ 054 СІ управляван от Владица М. и лек автомобил „Форд Ф.“ с рег.номер Е., управляван от Н. Г. Б., които изчаквали намиращия се пред тях лек автомобил да направи ляв завои. При интензивен трафик свидетелят Владица М. забелязал как жалбоподателят се приближава към управлявания от него автомобил с висока скорост и реализира удар в задната част на лек автомобил „О. А.“, с рег.номер РІ 054 СІ, който вследствие на удара се изместил напред и ударил спрелият пред него лек автомобил Форд Ф. с рег.номер Е., който от своя страна ударил спрелият пред него лек автомобил, който се опитвал да предприеме маневра - ляв завои. За настъпилото ПТП на жалбоподателя е съставен АУАН, серия № GA884276, от 23.06.2023 г., за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № 23-4332-014900 от 28.07.2023 г. от Началник група в СДВР, Отдел „Пътна полиция СДВР“, с което на А. Е. А. на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

АССГ възприема изцяло установената от СРС фактическа обстановка. При нейното установяване, решаващият съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и чл. 107, ал.2 и ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства - свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната доказателствена маса е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на А. Е. А.. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН не е обвързваща за съда, поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички

останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Съгласно чл.20, ал.2 от ЗДвП, водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движение да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Многобройни са факторите, които влияят върху избора на подходяща скорост при управление на МПС – не се касае за изискване да бъде спазвано ограничение на скоростта, а за избор на такава, съответстваща първо, на външната среда, второ, на състоянието на водача и трето, на конкретното превозно средство. В разглеждания случай обективният фактор – интензивно движение е достатъчен да се приеме, че касаторът е дължал не само спазване на ограничението на скоростта, а и да съобрази конкретно избраната от него такава с цитираното условие. С оглед на тава съдът приема, че възраженията в касационната жалбата в този смисъл са неоснователни.

Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка съответства на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства и гласни доказателствени средства и сочи, че поради несъобразяване на скоростта на движение на управлявания от А. Е. А. автомобил, той е реализирал ПТП с намиращия се непосредствено пред него автомобил „О. А.“ с рег.номер РІ 054 СІ, а той от своя страна в следствие на удара се изместил напред и ударил спрелия пред него автомобил Форд Ф.“ с рег.номер Е., който от своя страна ударил спрелият пред него лек автомобил, който се опитвал да предприеме маневра. Като не е съобразил скоростта си с интензивността на движението, за да бъде в състояние да спре пред предвидимото препятствие – намиращо се пред него МПС, А. Е. А. е нарушил разпоредбата на чл.20, ал.2 ЗДвП, за което правилно е санкциониран по реда на чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са датата и мястото на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд София - град, І касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1838 от 21.05.2025 г. по НАХД № 601/2024 г. на СРС, НО,147-ми състав.

ОСЪЖДА А. Е. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: